

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Vientuļo māšu stāvoklis

P7_TA(2011)0458

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par vientuļo māšu stāvokli (2011/2049(INI))

(2013/C 131 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 14. panta 3. punktu, 23., 24. un 33. pantu,
- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā ANO Konvencijas par bērna tiesībām 5. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes pieņemtās Eiropas Sociālās hartas (pārskatītās) 7., 8., 16., 17., 27. un 30. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra paziņojumu „Stabilāks darba un privātās dzīves līdzsvars — spēcīgāks atbalsts profesionālās, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanai” (COM(2008)0635),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu „Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija — 2010.–2015.” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ziņojumu „Barselonas mērķu īstenošana attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes pakalpojumiem” (COM(2008)0638),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 18. decembra ziņojumu „Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010” (COM(2009)0694),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ieteikumu 2008/867/EK par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus,
- ņemot vērā Eiropas dzimumu līdztiesības paktu laikposmam no 2011. līdz 2020. gadam,
- ņemot vērā ES platformu cīņai pret sociālo atstumtību,
- ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda 2010. gada 24. marta ziņojumu „Eiropiešu dzīves kvalitātes otrais pārskats — ģimenes dzīve un darbs”,
- ņemot vērā 2005. gada 13. oktobra rezolūciju par sievietēm un nabadzību Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 3. februāra rezolūciju par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti ⁽²⁾,
- vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītiem aspektiem ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV C 233E, 28.9.2006., 130. lpp.

⁽²⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 31. lpp.

⁽³⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 79. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Ceļveža sievietes un vīriešu līdztiesībā 2006.–2010. gadam īstenošanas rezultātu novērtējumu un ieteikumiem turpmākai rīcībai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 16. februāra rezolūciju par atbilstīgu, noturīgu un drošu Eiropas pensiju sistēmu veidošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2010 ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. oktobra nostāju pirmajā lasījumā attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0317/2011),

Vispārējs situācijas raksturojums

- A. tā kā sociāli kulturālo pārmaiņu dēļ, ar kurām vienlaikus darba tirgus kļūst sievietēm pieejamāks un viņas gūst lielāku finansiālo neatkarību, vairs netiek respektēts divu vecāku ģimenes modelis un pieņēmums, ka par māti kļūst tikai pēc laulībām, un vientuļās mātes veido aizvien nozīmīgāku grupu visās attīstītajās un industrializētajās valstīs; tā kā aizvien vairāk sieviešu brīvi izvēlas kļūt par mātēm, tajā pašā laikā neiesaistoties juridiskās attiecībās;
- B. tā kā nesamērīga uzmanība tiek veltīta tam, ka bērns piedzimst nepilngadīgajiem, — veidam, kā cilvēki kļūst par vientuļiem vecākiem, un tādējādi tiek radīts aplams priekšstats par vientuļiem vecākiem vispār; tā kā kaitīgi un maldīgi stereotipi mazina uzticību vientuļiem vecākiem un iedragā gan viņu, gan viņu bērnu pašvērtējumu;
- C. tā kā vientuļo vecāku ģimenes nav viendabīga grupa, bet aptver ļoti plašu ģimeņu loku, finansiālos un sociālos stāvokļus;
- D. tā kā atsevišķu kategoriju vientuļo māšu dzīves apstākļi tomēr padara viņas mazāk aizsargātas, un tas var ietekmēt viņu bērnus;
- E. tā kā laulības šķiršanas, kopdzīves šķiršanas dēļ vai tāpēc, ka nekad nav bijušas precējušās, vientuļās mātes veido aizvien nozīmīgāku grupu visās attīstītajās un industrializētajās valstīs un tā kā tāpēc uz šiem jaunajiem apstākļiem ir jāreaģē, pielāgojot politiskās nostādnes;
- F. tā kā dalībvalstu pienākums ir nodrošināt pienācīgus apstākļus vientuļajām mātēm un viņu bērniem;
- G. tā kā daudzās dalībvalstīs valsts politiskās nostādnes aizvien vēl nav pielāgotas dažādajiem ģimeņu modeļiem un stāvokļiem un tā kā vientuļie vecāki bieži joprojām ir sociāli un ekonomiski nelabvēlīgā situācijā;
- H. tā kā daudzās sabiedrībās sievietes izvēle kļūst par vientuļo māti nav negods un viņa netiek sociāli apzīmogota, kā tas notiek sabiedrībās, kur dažādu iemeslu dēļ valdošie ir patriarhālie modeļi;

⁽¹⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 87. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0058.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0085.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0086.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0373.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- I. tā kā Eiropā lielākā daļa vientuļo vecāku ir sievietes; tā kā 2001. gadā vidēji 85 % vientuļo vecāku bija mātes vecumā no 25 līdz 64 gadiem, kas nozīmē, ka 5 % no sieviešu kopskaita bija vientuļās mātes un ka dažās dalībvalstīs šis vientuļo māšu skaits bija 6–7,5 % (Čehijas Republikā, Polijā, Ungārijā un Slovēnijā), bet citās pat 9 % (Igaunijā, Latvijā);
- J. tā kā attieksme pret vientuļajām mātēm un šajā jomā īstenotā politika Eiropas reģionos ir atšķirīga, kas rada ģeogrāfisku nelīdzsvarotību, jo ziemeļu reģionos ir spēcīgākas sociālās drošības sistēmas, dienvidu reģionos liela nozīme ir plašai ģimenei, savukārt austrumu reģioniem raksturīgs abu iepriekšējo modeļu apvienojums;
- K. tā kā vientuļajām mātēm atšķirīgu valsts politisko nostādņu un atšķirīga juridiskā statusa dēļ (šķirta laulība, šķirta kopdzīve, neprecējušās vai atraītnes) ir atšķirīga situācija un viņas atkarībā no valsts, kurā dzīvo, saņem dažādu veidu pabalstus, tostarp veselības aprūpes pakalpojumus sev un saviem bērniem;
- L. tā kā vientuļās mātes bieži vien izglītošanos un profesionālo prasmju iegūšanu pārtrauc, jo viņu ierobežotais laiks un līdzekļi tiek veltīti savu bērnu audzināšanai, tāpēc vēlāk viņām arī var draudēt sociālā atstumtība un nabadzība;
- M. tā kā izglītošana un informācija par sieviešu, it īpaši jaunu sieviešu, seksuālajām un reproduktīvajām tiesībām ir ļoti svarīga, lai izvairītos no nevēlamas grūtniecības;
- N. tā kā sievietes, kas zaudējušas savu partneri vardarbības, tostarp dzimumu vardarbības, terorisma un organizētās noziedzības, dēļ, ir vairāk pakļautas sociālai izolācijai un tāpēc vajag pievērst viņām lielāku uzmanību, lai veicinātu viņu iekļaušanos sabiedrībā no jauna, un arī sniegt padomus, kā turpināt veikt vecāku pienākumus bērnam vislabākā veidā;
- O. tā kā Eiropas mērogā atbildīgās iestādes ievieš pasākumus un programmas, lai palīdzētu šīm iedzīvotāju kategorijām;
- P. tā kā bērnu attīstība vientuļo vecāku ģimenēs ir atkarīga no daudziem faktoriem, tā kā lielākā daļa bērnu, ko audzinājis tikai viens no vecākiem, izaug par krietniem cilvēkiem un tā kā faktori, kas ietekmē bērnu attīstību, ir daudz sarežģītāki nekā ģimenes tips;
- Q. tā kā lēmumos par ģimenes lietu politiku prioritāte būtu jāatvēl bērna vajadzībām un patiesajām interesēm un jānodrošina, ka bērni var pilnvērtīgi attīstīties;

Vientuļo māšu nodarbinātība

- R. tā kā 69 % vientuļo māšu ir iesaistījušās darba tirgū un tā kā 2001. gadā vidēji 18 % vientuļo māšu strādāja nepilnu darba dienu;
- S. tā kā bieži vien šie nepilnas slodzes risinājumi un vientuļo māšu nepietiekama nodarbinātība nav izraudzīti brīvprātīgi, bet ģimenes radītu ierobežojumu dēļ;
- T. tā kā māšu, it īpaši vientuļo māšu, nodarbinātības līmenis palielinās, ja tiek nodrošināti labi bērnu aprūpes pakalpojumi, taču tā kā tie būtu arī jāapvieno ar citiem papildu pasākumiem, tostarp pienācīgu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un elastīgiem darba nosacījumiem, kas sekmē plašāku iesaistīšanos darbā, kā arī mātes un bērna labklājību;
- U. tā kā vīrieši, kam ir bērni, cenšas strādāt vairāk nekā tie, kam bērnu nav, taču sievietēm ir pretēji; tā kā vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība, kas Eiropas Savienībā ir vidēji 18 %, palielinās, kad sievietes kļūst par mātēm, un ienākumi turpina atšķirties pēc aiziešanas pensijā;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Nabadzības un sociālās atstumtības risks

- V. tā kā vientuļu vecāku mājsaimniecības vairāk nekā divu vecāku mājsaimniecības ir pakļautas riskam nonākt nabadzībā un nabadzības palielināšanās riskam; tā kā jaunākie dati par 2006. gadu liecina, ka 25 dalībvalstu Eiropas Savienībā nabadzība draudēja 32 % vientuļo vecāku mājsaimniecību salīdzinājumā ar 12 % mājsaimniecību, kurās bērnus audzina abi vecāki;
- W. tā kā lielāks skaits sieviešu, nevis vīriešu varētu saskarties ar finansiālās nedrošības risku, un tas atkarīgs galvenokārt no sieviešu situācijas darba tirgū, tostarp augstāka bezdarba līmeņa, zemākām algām vai sliktākām darba vietām, — situācijas, kas asāk skar vientuļās mātes bez ienākumiem;
- X. tā kā nabadzības risks bērniem no vientuļu vecāku ģimenēm (19 %) ir augstāks nekā sabiedrībā kopumā un tā kā bērnu aprūpes nodrošināšana palīdz samazināt nabadzību, tostarp bērnu nabadzību un veicina labāku sociālo integrāciju;

Ģimenes dzīves un profesionālās darbības apvienošana

- Y. tā kā iespēja iesaistīties darba tirgū un karjeras iespējas ir vislielākās vecumā no 25 līdz 40 gadiem, kad bērni vēl ir mazi un viņiem vajag vairāk vecāku rūpju un laika; tā kā nepietiek kvalitatīvu, cenas ziņā pieņemamu bērnu aprūpes iestāžu un tā kā darba laiks bieži nesakrīt ar bērnu aprūpes centru un skolu darba laiku un šis apstāklis bieži visvairāk apgrūtina un ierobežo iespējas apvienot ģimenes dzīvi un profesionālo darbību;
- Z. tā kā vientuļu vecāku iztikas grūtības ir lielākas nekā divu vecāku ģimenēs, jo viņiem nav, ar ko dalīt ikdienas aprūpes pienākumus,
- AA. tā kā vientuļām mātēm un viņu bērniem, it īpaši vecuma grupā līdz diviem gadiem, ir ārkārtīgi svarīgi, lai būtu nodrošināti kvalitatīvi, cenas ziņā pieņemami bērnu aprūpes pakalpojumi; tā kā oficiālais bērnu aprūpes nodrošinājums vecumā līdz diviem gadiem svārstās no 73 % Dānijā līdz tikai 2 % Čehijas Republikā un Polijā un tā kā tikai dažās ES dalībvalstīs (Dānijā, Nīderlandē, Zviedrijā, Beļģijā, Spānijā, Portugālē un Apvienotajā Karalistē) jau ir sasniegti Barselonas mērķi (bērnu aprūpes nodrošinājums 33 % bērnu, kas jaunāki par trim gadiem);
- AB. tā kā visām sievietēm, to skaitā vientuļajām mātēm, būtu jāiesaistās darba tirgū, jo tā ir vienīgā iespēja izvairīties no neaizsargātības un nabadzības; tā kā tāpēc valsts iestādēm būtu jādarā viss iespējamais, lai to panāktu,

Vispārējs situācijas raksturojums

1. prasa vairāk uzmanības pievērst vientuļo māšu stāvoklim; mudina dalībvalstis pieņemt valsts politikas nostādnes, tostarp izglītības, aprūpes pakalpojumu, veselības, nodarbinātības, sociālās nodrošināšanas sistēmu un mājokļu politikas jomā, lai apmierinātu vientuļu vecāku ģimeņu vajadzības un sniegtu tām atbalstu reālajā situācijā, īpaši ņemot vērā vientuļo māšu ģimeņu apstākļus;
2. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt visu to organizāciju un neformālo tīklu darbu, kuri strādā vientuļo māšu interesēs, it īpaši valstīs, kur vientuļo vecāku ģimenes saņem maz atbalsta vai tāda vispār nav; šim atbalstam nevajadzētu aizstāt valsts sociālās drošības sistēmas atbalstu, ko dalībvalstis sniedz vientuļo māšu aizsardzībai, jo, ņemot vērā ģeogrāfiskās un kultūras atšķirības dalībvalstīs attiecībā uz vientuļajām mātēm paredzēto valsts atbalstu, nevar būt viens visiem derīgs modelis; aicina dalībvalstu iestādes iekļaut programmas palīdzības sniegšanai šādām ģimenēm;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

3. pauž atbalstu darbam, kas paredzēts, lai palīdzētu vientuļajām mātēm; uzskata, ka ar šo darbu būtu jācenšas palielināt vientuļo māšu pašpalāvību un neatkarību, samazināt viņu pasivitāti un izolācijas izjūtu, uzlabot viņu sociālo spēju rīkoties sarežģītās situācijās, pilnveidot viņu prasmi audzināt bērnus un piedāvāt viņām vieglāku piekļuvi informācijai par darba tiesībām un nodarbinātības iespējām;
4. prasa aktīvāk izstrādāt dzimumu jautājumiem veltītas stratēģijas, kas var sniegt labāku izpratni par dzimuma saistību ar nabadzību un paredzēt ieguldījumus projektos, kuros ņemtas vērā viena vecāka ģimeņu vajadzības;
5. aicina dalībvalstis atbalstīt apvienības, kas sniedz palīdzību vientuļajām mātēm, organizējot kursus, lai atvieglotu viņām darba atrašanu, un veicinot viņu pašvērtējuma paaugstināšanu; šajā sakarībā aicina dalībvalstis veicināt tādu ģimenes centru izveidi, kuri būtu pagaidu mājvieta vientuļajām mātēm un kuros viņas varētu saņemt padomus un iegūt izglītību; mudina valstu iestādes iekļaut īpašas vientuļajām mātēm paredzētas mācību programmas, kas palīdzētu viņām iesaistīties darba tirgū, un sadarboties ar apvienībām, kuras cenšas nodrošināt šo mērķi;
6. pauž atbalstu tādu tiešsaistes un tērzēšanas forumu, blogu un palīdzības tālruņu līniju izveidei, kuri paredzēti tieši vientuļajām mātēm, lai samazinātu viņu izolāciju un radītu viņām iespēju apmainīties ar padomiem, informāciju un labāko pieredzi, kuru pamatā ir viņu individuālās vajadzības, vienlaikus veidojot arī palīdzības tālruņu līnijas vai ieviešot bezmaksas tālruņu numurus, kurus izmantojot, būtu vieglāk sazināties ar sociālajiem dienestiem;
7. mudina dalībvalstis noteikt kopējās politikās nostādnes, kuru pamatā ir labākā pieredze Eiropā;
8. mudina veidot atbalsta mehānismus, tostarp mācību kursus, kas nodrošinātu atbalstu vientuļajām mātēm, sniedzot viņām ieteikumus, kā labāk tikt galā ar grūto uzdevumu audzināt bērnu kā vientuļam vecākam, tajā pašā laikā nodrošinot bērnam līdzsvarotu dzīves ritmu;
9. aicina dalībvalstis un to administratīvās iestādes atbalstīt tādu vecākiem domātu kursu organizēšanai, kuros sagatavotu un mācītu jaunus vientuļos vecākus, kam nav saimniecisko resursu, kas viņiem ļautu sekmīgāk audzināt bērnus;
10. aicina dalībvalstis nostiprināt valsts mēroga dzimumu līdztiesības struktūru ietekmi tādas diskriminējošas prakses izskaušanā, kura tiek vērsta pret vientuļajām mātēm viņu darba vietā;
11. iesaka dalībvalstīm sniegt palīdzību mājokļu jomā un piedāvāt pagaidu dzīvesvietas risinājumus, it īpaši vientuļajām mātēm, kurām pēc noteikta vecuma sasniegšanas jāatstāj aprūpes iestādes;
12. mudina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā īpašos apstākļus, kādi vientuļajām mātēm ir dažādās Eiropas valstīs, un sniegt īpašu palīdzību vientuļajām mātēm, kas pieskaitāmas neaizsargātāku iedzīvotāju kategorijām;

Vientuļo māšu nodarbinātība

13. uzsver, ka, piešķirot Eiropas Sociālā fonda un dalībvalstu finansējumu, jāatvieglo iespējas vientuļajām mātēm (neprecējusās, atraitnes vai šķirtenes) mācīties, iegūt profesionālo izglītību un saņemt īpašas stipendijas, un īpaši uzsver, ka ir svarīgi mudināt gados jaunas grūtnieces nepārtraukt izglītošanos, jo tas palīdzēs viņām iegūt kvalifikāciju un palielināt viņu izredzes panākt pienācīgus darba apstākļus, iegūt labi apmaksātu darbu un kļūt finansiāli neatkarīgām — vienīgi tas var nodrošināt izvairīšanos no nabadzības;
14. aicina Komisiju, nākamajai daudzgadu finanšu shēmai izstrādājot pamatnostādnes tādām programmām kā *Progress* un *EQUAL*, apsvērt iespēju iekļaut informētības veicināšanas programmas par tādu atsevišķu ekonomiski mazāk aizsargātu sociālo grupu kā vientuļās mātes plašāku līdzdalību un veicināt viņu iesaistīšanos;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

15. aicina dalībvalstis rūpīgi analizēt vienušo māšu nepietiekamo nodarbinātību un veikt attiecīgus pasākumus šīs problēmas risināšanai;
16. uzsver, ka pietiekamā apjomā jānodrošina kvalitatīvi bērnu un citu apgādājamo personu aprūpes pakalpojumi par pieņemamu maksu, kuri savietojami ar darbu pilnā slodzē, jānosaka priekšrocības tos izmantot vientuļajām mātēm un jūtami jāatvieglo mācību pieejamība un darba meklēšanas iespējas vientuļajām mātēm, kā arī jāuzlabo viņu izredzes saglabāt darbu; atbalsta tādu bērnu aprūpes iestāžu izveidi, kurām ir elastīgs darbalaiks; uzstāj, ka dalībvalstīm jānodrošina iespēja izmantot bērnu aprūpes iestādes, cenšoties panākt, ka šāda iespēja ir 50 % bērnu līdz trīs gadu vecumam, kuriem šāda aprūpe vajadzīga, un 100 % bērnu 3–6 gadu vecumā;
17. uzsver, ka dalībvalstīm jāievieš vairāk noteikumu, kuru mērķis ir palielināt māšu nodarbinātību, jo tādējādi var visefektīvāk palielināt ienākumus un tāpēc tas ir veids, kā samazināt vienušo māšu nabadzības draudus vai viņu sociālo atstumtību;
18. uzsver, ka svarīgi ir īstenot nodarbinātības politikas nostādnes, ar kurām veicinātu vienušo māšu pieņemšanu darbā un novērstu nepamatotu atlaišanu;
19. mudina dalībvalstis noteikt nodokļu atlaides un citus finansiālos stimulus uzņēmumiem, kuros strādā vientuļie vecāki un/vai kuri izveido, uztur un darbavietā darbiniekiem nodrošina bērnu aprūpes iestādes un pakalpojumus;

Nabadzības un sociālās atstumtības risks

20. mudina dalībvalstis apmainīties ar labāko praksi vienušo vecāku ģimeņu atbalstīšanā, it īpaši finanšu krīzes apstākļos, kas pasliktina vienušo vecāku situāciju;
21. aicina dalībvalstis sadarībā ar Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu izvērtēt vienušo māšu īpašās vajadzības, apkopot un analizēt datus, apsvērt konkrētu pasākumu noteikšanu, ar kuriem risināt šīs problēmas, un apmainīties ar labāko pieredzi, lai uzlabotu risinājumus;
22. mudina dalībvalstis rīkoties un īstenot pasākumus, kuru mērķis ir novērst to, ka vientuļajām mātēm pastāvīgi draud risks nonākt nabadzībā un tikt sociāli atstumtām;
23. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka vientuļās mātes saņem mājokļa pabalstu un ka viņām tiek piešķirta priekšroka irējamo mājokļu gaidītāju sarakstos;
24. aicina dalībvalstis garantēt vienādu attieksmi un uzturēt augstu dzīves līmeni visiem bērniem neatkarīgi no viņu vecāku ģimenes stāvokļa vai ģimenes apstākļiem, nodrošinot vispārējos pabalstus, lai bērnus neskartu nabadzība;
25. aicina dalībvalstis pieņemt pasākumus, ar kuriem novērst vienušo māšu un viņu bērnu diskrimināciju, un tāpēc atzinīgi vērtē tādu programmu izmantošanu, kuras paredz valsts palīdzību un stipendijas viņu bērniem;
26. mudina dalībvalstis īstenot politikas virzienus, kas paredz vienušo vecāku ģimenēm sniegt finansiālu atbalstu kā viena vecāka pabalstu, nodokļu samazinājumus vienušo vecāku māsājniecībām vai citas vientuļiem vecākiem domātas nodokļu atlaides atbilstoši attiecīgās valsts tiesību aktiem, kā arī mācību atbalstu viņu karjeras veidošanai;
27. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka vecāki, kuru apgādībā bērni neatrodas, regulāri maksā pabalstus (alimentus);
28. mudina dalībvalstis savu pensiju sistēmu pārveidē ņemt vērā dzimumu vienlīdzības aspektu un it īpaši vienušo māšu stāvokli;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Ģimenes dzīves un profesionālās darbības apvienošana

29. uzsver, ka dalībvalstīm un sabiedriskām un privātām organizācijām darba un privātās dzīves līdzsvara nodrošināšana būtu jānosaka par prioritāti, ieviešot ģimenes dzīvei labvēlīgākus nosacījumus, piemēram, elastīgākas darba stundas un tāl darbu, un attīstot bērnu aprūpes pakalpojumus, pirmsskolas iestādes u. c.;

30. uzsver, ka ir nepieciešama lielāka tēvu iesaistīšanās, lai vientuļajām mātēm būtu vieglāk līdzsvarot darbu un privāto dzīvi; šajā sakarībā atzīmē, ka dažās dalībvalstīs gandrīz nemaz nav kopīgas bērnu aprūpes;

31. mudina visas vientuļo māšu atbalsta iniciatīvas un pasākumus saskaņā ar vienlīdzīgu iespēju principu attiecināt arī uz vientuļajiem tēviem;

32. mudina Komisiju un dalībvalstis apkopot Eiropas mērogā salīdzinošus datus par šo tematu un dažādām dominējošām tendencēm, arī tamdēļ, lai salīdzinātu sociālās drošības noteikumus un sistēmas;

33. uzskata, ka sabiedrībai būtu atzinīgi jānovērtē personas, kas velta savu laiku un prasmes bērnu pieskatīšanai un audzināšanai vai vecu cilvēku aprūpei, un ka to varētu panākt, šādām personām katrai atsevišķi piešķirot tiesības, īpaši uz sociālo nodrošinājumu un pensiju;

*

* *

34. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Organizētā noziedzība Eiropas Savienībā

P7_TA(2011)0459

**Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par organizēto noziedzību Eiropas Savienībā
(2010/2309(INI))**

(2013/C 131 E/08)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. pantu, 4. nodaļu (82. līdz 86. pants) un 5. nodaļu (87. līdz 89. pants), kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,

— ņemot vērā Stokholmas programmu par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ⁽¹⁾, Komisijas paziņojumu „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nodrošināšana Eiropas pilsoņiem — Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns”(COM(2010)0171) un Komisijas paziņojumu „ES iekšējās drošības stratēģija darbībā — pieci soļi pretim drošākai Eiropai” (COM(2010)0673),

— ņemot vērā TI Padomes 2010. gada 8. un 9. novembra secinājumus par ES politikas cikla izveidi un īstenošanu organizētas un smagas starptautiskas noziedzības jomā,

— ņemot vērā Padomes 2008. gada 24. oktobra Pamatlēmumu 2008/841/TI par cīņu pret organizēto noziedzību ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.